

Koude Koffie

In een stadje vlak bij Kozhnitz woonde een weduwe met haar enige kind, Avraham, liefdevol bekend als Avremele. Als een jongeman wilde Avremele naar Kozhnitz verhuizen, om daar een leerling te worden van R. Jisrael Haupstein, de *Maggied van Kozhnitz*. Zijn moeder kon het idee niet verdragen dat zij zou moeten scheiden van haar geliefde zoon en ze besloot eveneens te verhuizen naar Kozhnitz, zodat ze voor hem kon blijven zorgen.

Alles ging goed voor een tijdje. Ze vestigden zich in Kozhnitz en Avremele's moeder was trots dat zij voor hem kon zorgen. Iedere dag kwam hij thuis om te genieten van een door zijn moeder vers bereide maaltijd.

Hun rust werd echter op een dag wreed gestoord door genadeloze Russische soldaten die de stad binnentrokken, om de door de regering opgelegde dienstplicht af te dwingen. Het gerucht ging al spoedig door de stad dat iedere jongeman die de leeftijd had, zou worden gekidnapt, hetgeen de angstige Joden hun huizen in deed jagen om zich daar te verbergen.

Avremele echter was zodanig verdiept in zijn studie dat hij het gevaar in het geheel niet in de gaten had. Diep in gedachten liep hij, als gewoonlijk, door in de richting van zijn huis, zich al verheugend op de maaltijd die zijn moeder hem zou bereid hebben, onbewust van de dreigende stilte rondom hem.

Plotseling, als uit het niet, grepen twee sterke armen hem vast en hij keek huiverend op in het spottende gezicht van een Russische soldaat. Snel werd hij in een gereedstaande wagen gegooid die prompt de stad verliet, om hem mee te nemen om te dienen in het leger van de Tsaar.

Intussen wachtte Avremele's moeder angstig op de thuiskomst van haar zoon. Toen zijn gebruikelijke lunchtijd gekomen was en voorbij was gegaan zonder een teken van haar zoon, begon ze zich zorgen te maken. Ze warmde zijn maaltijd nog eens op, en nog eens en nog eens, maar geen teken van Avremele. Het was niets voor haar zoon om haar zo te laten wachten en naar mate de tijd verstreek raakte ze meer en meer in paniek. Ze realiseerde zich dat het ergste moest zijn gebeurd – hij was vast en zeker van de straat opgepikt door de wrede soldaten.

Ze rende onmiddellijk naar de Kozhnitzer Maggied en smeekte hem om hulp. De Maggied verzekerde haar dat Avremele veilig zou terugkeren, maar dat was niet voldoende voor de ongelukkige moeder. Ze stond erop dat de Maggied alles zou doen wat in zijn vermogen was om haar zoon onmiddellijk terug te brengen!

Precies op dat moment kwam de bediende binnen om de Maggied zijn kop koffie te brengen. De Maggied keek op naar de moeder die voor hem stond en verklaarde: „Ik beloof u dat ik dit niet zal drinken voordat uw zoon terug is!”

De discipelen van de Maggied waren hier helemaal niet mee ingenomen, want zij beschouwden zijn eten en drinken als spirituele handelingen en zij wilden niet dat hij het drinken van zijn koffie zou uitstellen tot de terugkeer van Avremele. Ze trachtten de Maggied te overtuigen maar hij was onvermurwbaar. „Ik heb gezegd dat ik de koffie niet zou drinken totdat Avremele terugkomt en ik houd me aan mijn woord!”

De discipelen hadden volledig vertrouwen in de krachten van hun mentor en dus twijfelden ze er geen moment aan dat Avremele inderdaad gered zou worden. Daar ze de Maggied onmiddellijk op de hoogte wilden brengen zodra de jongeman zou terugkomen, verspreidden zij zich en namen positie in op verschillende punten langs de wegen die naar de stad leidden en ze gaven elkaar opdracht om de volgende te waarschuwen zodra hij Avremele zag naderen. Degene die het dichtst bij de stad was, zou snel het goede nieuws aan de Maggied vertellen, zodat hij zo snel mogelijk zijn koffie kon drinken.

Maar de tijd verstreek, de minuten werden uren en Avremel was nog steeds niet teruggekeerd. Hun bezorgdheid steeg met de minuut, waarom werd hij zolang vastgehouden?

Eindelijk, na een angstig wachten werd het signaal gegeven dat Avremele was gezien. Jubelend renden de discipelen naar de Maggied om hem te vertellen dat Avremele op de terugweg was en dat hij dus zijn koffie kon drinken. Maar tot hun grote verbazing hield de Maggied vol: „Ik zal niet drinken voordat Avremele voor me staat!”

Toen Avremele uiteindelijk arriveerde zei de Maggied tegen hem met twinkelende ogen: „Door jouw stijfkoppigheid is mijn koffie koud geworden!”

Dit raadselachtige commentaar van de Maggied maakte de discipelen nieuwsgierig en ze smeekten Avremele te vertellen wat er gebeurd was.

Hij vertelde: „Ik werd in een wagen gegooid, samen met een andere Jood. Snel werden we weggevoerd en terwijl de wagen voortreed, werd ik verontrust door vele gedachten. „Hoe zou mijn arme moeder dit lijden verdragen? Wie zal voor haar zorgen? Wat komt er van mij terecht? Zal ik in staat zijn stand te houden tegen de vele beproevingen die ik zal moeten ondergaan en zal ik mijn geloof in tact kunnen houden? Ik mag nimmer bezwijken voor de verleiding! Ik ben een trotse Jood en de Tora die ik bestudeer en waarnaar ik leef

zal mij beschermen.” Deze gedachten raceten door mijn hoofd en ik verzekerde mijzelf dat ik met G-ds hulp zeker gered zou worden.

„Plotseling zag ik een grote man met een lange baard naast de snel voortrijdende wagen rennen met een bovenzinnelijke snelheid. Ik begreep onmiddellijk dat dit niemand anders dan *Eliahoe Hanavie* – de Profeet Elia – kon zijn. Hij klopte op het raam en beduidde mij dat ik eruit moest springen. Ik vertelde hem: ‘Er is hier nog een Jood, ik kom er alleen uit als hij mee komt.’ De profeet antwoordde: ‘Mij was alleen toestemming gegeven om jou te redden.’

Intussen reed de wagen door terwijl Eliahoe hem bij hield. Hij klopte opnieuw op het raam en wenkte me. Opnieuw drong ik er bij hem aan ook de andere Jood mee te nemen. Tenslotte liet hij zich door mijn gesmeek vermurwen er redde ons beiden.”

Nu begrepen de discipelen van de Maggid zijn opmerking: „Door jouw stijfkoppigheid is mijn koffie koud geworden.”

~~~~~

Bron: met toestemming vertaald van <http://ascentofsafed.com/>.

Yrachmiel Tilles is mede-oprichter en mede-directeur van Ascent-of-Safed, en redacteur van Ascent Quarterly en van AscentOfSafed.com en KabbalaOnline.org websites. Heeft heeft honderde verhalen gepubliceerd. Hij vraagt: VERSPREIDT DIT VERHAAL NIET ZONDER EXPLICITE TOESTEMMING.

~~~~~